

Onomàstics femenins començats per vocal: *Antònia* (IV)

(ALDC, VIII, 1900. *N'Antònia*)

Antònia, amb la var. aferètica *Tònia* 70-72, és el f. de *Antoni* (< ANTONIUS) (cf. mapa 1327), amb les var. *Antonietta* 10, 35, 181, dim. de *Antònia*, i *Antonya* 89, amb palatalització del grup [nj] i el seu hipocorístic *Tonya* 90, 99, 100; *Antoneta* 7, dim. de *Anton*, amb els hipocorístics *Tona* 184, 185 i el dim. *Toneta* 148, 161, 186; *Antuaneta*, calc del fr. *Antoinette*; alg. *Antonica* 85, amb el suf. *-ica*, freqüent en aquest dialecte (cf. *Joanica*, *Rafelica*, ap. Palomba, 2000: 97-98), alg. *Antonina* 85, pres de l'it., que podria haver influït en el mall. *Tonina* 81, 82.

L'absència de l'antropònim *Antònia* en algunes localitats ha estat resolta a efectes fonosintàctics amb altres mots començats amb vocal (*Isabel* 36, *Ana* 40, *Amàlia* 50, 55, 57, 69, 154, *Emília* 67).

El complement directe es construeix amb la preposició *a* (*he vist a l'Antònia* 133) però també sense (*hai vist l'Antònia* 141, *hai vist Antònia* 141).

Geogràficament, és general el normatiu *Antònia*, mentre que el gal·licisme *Antuaneta* s'ha imposat en rossellonès.

